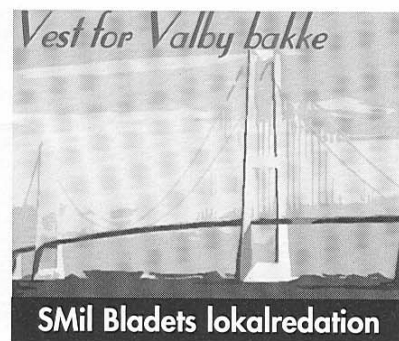

Kronik:

Om at udvælge og blive udvalgt

I denne kronik filosoferes over hvilke psykologiske processer enhver s/m'er bør gennemgå for at finde sin helt personlige seksualitet. Især nettet bliver fremhævet som en fremragende hjælper, når kampen går ind for at finde egnede s/m-legekammerater. Her er både advarsler og anvisninger, men budskabet er klart. Svaret på dine fantasier findes i dit eget indre.

Af Lars Je.

Om at udvælge og blive udvalgt er den positive indfaldsvinkel til tema'et: "At finde en legepartner som sadomasochist."

Jeg tror en af forudsætningerne for at finde en s/m-legepartner, som man svinger så godt sammen med, at man kan dyrke god s/m er, at man kender sin seksuelle identitet. Dvs. at man ved med sig selv, hvad der er vigtigt at have med i en s/m-leg/seance... at man ved, hvad man "skal gå efter" og hvad det er for nogle behov, man ønsker og/eller har behov for at få opfyldt.

Kig dig selv i øjnene

Det kan for mange mennesker givetvis være svært at se sin egen seksualitet i øjnene, specielt hvis man dermed kommer til at fremstå som tilhørende en minoritetsgruppe – som det nu f.eks. er tilfældet med os sadomasochister. Men jeg tror, det er et ufravigeligt krav, at man KAN kigge sig selv i øjnene

og sige... jeg er sådan – det er dét her, der er mig og min seksualitet. For hvis man ikke kan sige det til sig selv, tror jeg heller ikke, at man kan sige det til andre – og være troværdig samtidig.

I virkeligheden er det jo ganske banalt... og helt generelt. Er man f.eks. til en jobsamtale, skal man jo også forinden have gjort sig klart, hvad det er, man ønsker at beskæftige sig med. Hvad det er, der gør, at man gerne vil have netop dette job, hvad og hvilke jobtyper det er, der gør ens hverdag interessant. Hvilke kvalifikationer har man for at være god til det pågældende job – og hvorfor skal arbejdsgiveren netop vælge mig – hvad kan jeg tilbyde.

Skal vi forsøge at oversætte det til vores s/m-verden, hedder det f.eks. i stedet: "Hvilke dele af s/m-spektret er det vigtigt for mig at have med? Handler det om bondage, tvang, ydmygelser eller spanking? Handler det om fetichisme, dvs. er

det vigtigt, at min partner (og/eller jeg) har en bestemt påklædning på under seancen? Drejer det sig mere om erotisk og erotiske smæk/erotisk dominans end hård dominans og smerte og endelig: Hvad er mine erfaringer med de forskellige "emner" – og er jeg parat (i stand) til at udleve den rolle – udenfor fantasiens verden – jeg gerne vil findes i?"

Det handler således om at være afklaret nok til at kunne beskrive den buket af emner, der er vigtig for én at have med – måske lige-frem beskrive dem i en prioriteret rækkefølge.

Anonym på nettet

Mange af os lever stadig med en blufærdighed, der siger os, at dette og hint er tabu – og derfor er svært at tale om, endsige forklare for en anden person. Og det gælder nok i særdeleshed emner, der vil "stemple" én som tilhørende en minori-

tets- eller afvigende gruppe. Det kan derfor være forståeligt, når man i de situationer har et stort ønske om at være anonym.

Jeg tror, at en af grundene til succesen bag mangfoldigheden af chat-boards og www-kontaktfora, er den anonymisering, der helt automatisk følger med. Det er blevet meget let at lave en netprofil af sig selv, baseret på nogle brudstykker fra en fantasi, man synes lyder spændende. På chatten kan man så i større eller mindre grad ren-dyrke den net-identitet, man har påtaget sig. Men man bliver ikke på www umiddelbart konfronteret med et "krav" om at udleve fantasien face-to-face, og det er som sådan relativt enkelt at holde anonymiteten intakt.

Man skal blot være klar over, at HVIS man ønsker at udvide sine ønsker til noget mere, end det at sidde bag skærmen, skal man være

parat til at møde den anden person IRL (in real life) og fortælle med egne ord og gerninger, hvad det er, man ønsker. Man skal være parat at tage skridtet væk fra anonymiseringen og være parat til at løfte sløret for sine lyster og behov – forhåbentlig leve dem ud – sammen med sin (måske) kommende legepartner. Hvis man ikke er parat til dette, skal man omvendt gøre det klart for sig selv, at "kontaktprojektet" ikke bliver til andet end "brain-fucking".

Skriv dine fantasier ned

Det vanskelige, ved det at blive afklaret, er, at det er en proces, man skal gennem, og man kender (logisk nok) ikke resultatet. Og er man i begyndelsen af denne proces – og har et brændende ønske om at udleve sin seksualitet – er man naturligvis nødt til at begynde

et sted og springe ud i det. MEN – og det er så mit råd – ikke før man har gjort sin seksualitetskonto op med plusser og minusser på diverse poster såsom: Fantasier, status (ægteskabelig, social osv.), muligheder for IRL-leg, styrken af behovet for IRL-leg, erfaringer osv. – så man i det mindste har en formodning om, hvor man hører til.

En metode til at fremme den bevidsthedsudvikling, der ligger bag enhver seksuel afklaringsproces, kan kaldes "jeg-fantasien". Det handler i korte træk om, at man sætter sig en aften og skriver et brev til sin fiktive s/m-legepartner. Man skriver i "jeg-form" og beskriver de fantasier, dvs. de ting man gerne vil have, der skal ske i en seance. Og man skal endelig lade sig gribe med og lade fantasien få frit løb – lige så længe, man selv er tændt af de situationer, man skriver om. Husk, man skriver jo kun til sig selv – forstået på den måde, at

det jo kun er én selv, der skal læse brevet – så det er jo helt "ufarligt". Og dog. Tricket er nemlig, at man lader brevet ligge en dag eller to – og så læser det igen – konfronterer sig selv med sine egne fantasier.

Alle de steder, hvor man stadig – og umiddelbart – bliver tændt af fantasierne, er der jo ingen problemer med at være afklaret. Men de steder, hvor man ikke umiddelbart kan genkende sig selv, er et hint om, at det er hér de mørkegrå dæmoner kan være skjult i sindet. Det er hér, man måske skal rette sin indsats mod at blive mere klog på sig selv. Det kan være en både pinefuld, og med næsten garanti også spændende proces.

Succes med chatboards

Når man så er afklaret nok... hvad så?!? Hvordan får man sig selv gjort synlig på en tilpas indbydende måde?

Hér er det, efter min mening, at chat-boards'ene virkelig kommer til deres ret. For dér er jo netop muligheden for at præsentere sig selv; tilbyde sig selv og sine lyksaligheder. Naturligvis i en form, der overholder den gængse netetik og almindelig omtanke. For eksempel tror jeg, at alle ens skønne kræfter er spildt, hvis man logger på med ordene: "Nu har jeg brugt 32 timer på at blive afklaret om min seksualitet – er her nogen der vil piske mig i aften?"

Nej – så er det nok en mere gangbar metode at blande sig i den generelle snak og dermed gradvist gøre sig selv til "en kendt personlighed". Rigtigt – det er måske ikke en lyn-genvej, men igen - findes der sådan én, når det handler om at finde venner? Hvoraf nogle (forhåbentlig) bliver så gode, at der opstår grundlag for at kunne dyrke god s/m.

En anden metode, som kan benyttes parallelt er, at man bruger noget tid på at lave en hjemmeside på nettet. Det er ikke spor svært at lave et layout, der virker. Det behøver jo ikke nødvendigvis at være enormt avanceret – blot indholdet er i orden.

Hjemmesiden tilbyder en mulighed for at beskrive sine tanker og sin identitet med ord og billeder - alt efter temperament. Man kan så henvise en potentiel s/m-partner til sin hjemmeside, hvis man f.eks. i en chat får etableret en kontakt til et interessant og interesseret menneske.

Svært at være m-mand

Nu er det så, at "udvalget" kommer ind i billedet. Er man i den situation, at man er mand, måske slave/masochist – og har man et stort ønske om at finde en Quindelig s/m-modpol – ja, så er det vist almindeligt kendt, at valgmulighederne af legepartnere kan være ganske indskrænkede. Der er hér bl.a. tale om undertegnede egne observationer! Alligevel kan det være helt nødvendigt at foretage en udvælgelse, eller måske snarere en fravælgelse, af mulige legepartnere set i lyset af førertalte afklaringsproces. Også hér har vi fat i egne erfaringer, og det er min opfattelse, at man nok i sidste ende er bedst tjent med at være ærlig overfor sig selv, hvis der ikke er tale om tilpas stort match.

Det er igen min erfaring, at hvis man benytter chat-boards, som dét, de er – et forum til at gøre sig synlig – til at opnå den indledende kontakt – så kan man benytte nettet som en katalysator til at finde sammen med personer med lignende kontaktinteresser som én selv... og det lykkes faktisk af og til.

Hvis du bliver udvalgt

Det kan også ske (jo, det kan!!), at man bliver "udvalgt" – at man får en henvendelse fra en interesseret s/m'er. Hér er det så igen nødvendigt at være ærlig, ikke at falde pladask på halen af bare iver over at komme i gang, men at melde ud, hvem man er, og hvad man er til. Samtidig bør man give sig selv (hinanden) tid til at finde ud af, om der er basis for udvikling af et s/m-forhold. Også hér kan hjemmesiden være særdeles nyttig.

Endelig – skal det jo ikke forstås sådan, at dét at være "afklaret" med hensyn til sin seksualitet er ensbetydende med, at man er statisk i sin opfattelse af, hvad der er spændende og interessant. Snarere tværtimod. Det hænger nok (for mig i hvert fald) sådan sammen, at jo mere afklaret man er på sin seksualitet, jo nemmere er det at møde partnere, hvormed man kan udvikle sin seksualitet – og finde nye sider af den (og dermed sig selv) frem. For er det ikke sådan, at for hver "sandhed", man finder om sig selv – dukker der 10 nye spørgsmål op?

Jeg vil slutte dette indlæg med et lille citat:

*"Hel're brænde end gå til af rust.
Lad nogle røre din flamme.
Og lad heksemutter få en kost,
Så vi kan flyve med det samme.*

*Hold hod'et koldt og hold hjertet rent,
Og hold støvlen forsålet,
Og lad os gå før det er for sent,
For det er vejen, der er målet."*